

Poštovane dame i gospodo, poštovani uzvanici i gosti, drage kolegice i kolege,

...

Čitavu proteklu godinu hrvatsko šumarstvo obilježavalo je svoju značajnu obljetnicu dva i pol stoljetnoga stručnog djelovanja. I ova godina se nastavlja s nekoliko obljetnica od kojih je najznačajniji 170. rođendan naše strukovne i staleške udruge, Hrvatskoga šumarskog društva. Krajem davne 1846. godine skupina tadašnjih šumarskih stručnjaka i strukovnih zanesenjaka okupila se na nadbiskupskom dobru u mjestu Prečec i osnovala šumarsku sekciju u sklopu Hrvatsko-slavonskoga gospodarskog društva. Želja za unaprjeđenjem narodnog gospodarstva, pa i šumarstva, bila je sastavnica tadašnjega rodoljubnog zanosa u vrijeme hrvatskoga narodnog preporoda. Trideset godina kasnije, 1876. godine, prilikom obnove rada zamrlog društva, tadašnja generacija šumara željela je imenom društva obuhvatiti prostor ondašnje trojedne hrvatske kraljevine, ali naziv Hrvatsko-slavonsko-dalmatinsko šumarsko društvo nije bio prihvaćen od austro-ugarskih vlasti te je izbačen pridjev dalmatinsko. Od samih početaka društvo je osim o strukovnim interesima vodilo brigu i o nacionalnim. Ubrzo nakon obnoviteljske skupštine, 1. siječnja 1877. godine, izašao je prvi broj stručnog i staleškog glasila Šumarski list te ove godine kontinuirano izlazi 140. godište jednoga od najstarijih šumarskih i ekoloških časopisa u svijetu.

Možemo biti ponosni na ove dvije velike i značajne obljetnice, a jedan od načina kojim ih obilježavamo je i odavanje počasti znamenitim i zaslužnim šumarima postavljanjem spomen obilježja. Hrvatsko šumarsko društvo još je u listopadu 2002. godine pokrenulo akciju obilježavanja potaknuvši ogranke da predlože i obilježe zaslužne šumare svoga područja. Skupština delničkog ogranka 2004. godine donijela je odluku za obilježavanje zaslužnih goranskih šumara, trojice Josipa: Radoševića, Majnarića i Šafara. No, realizacija je dočekala ovu obljetničku godinu i nadam se da ćemo se uskoro naći i prigodom obilježavanja ostalih predloženih šumara. To se odnosi i na ostale ogranke jer od pokretanja akcije postavljeno je samo devet spomen obilježja. Među njima je i spomen obilježje akademiku Dušanu Klepcu koje je delnički ogranak postavio 2006. godine u Lividragi kod Gerova. Neka obilježja postoje iz ranijih razdoblja pa i između dva

svjetska rata kada su osim šumara i lokalne sredine podizale obilježja šumarima zaslužnim u njihovim sredinama, prvenstveno na pošumljavanju i zaštiti šuma.

O Josipu Radoševiću kao šumarskom stručnjaku više će reći drugi govornici, a ja ću se osvrnuti na njegove aktivnosti i zasluge u samoj strukovnoj udruzi. Nakon završetka 2. svjetskog rata početkom 1946. godine imenovan je u Redakcijski odbor Šumarskog lista u kojem se zadržao veći dio godine. Najintenzivnije razdoblje njegovog djelovanja u Društvu pada početkom pedesetih godina 20. stoljeća. U siječnju 1950. godine izabran je za predsjednika Sekcije šumarstva i drvne industrije Društva inženjera i tehničara Narodne Republike Hrvatske. Krajem iste godine na sljedećoj skupštini Sekcija je prerasla u samostalno Šumarsko društvo Narodne Republike Hrvatske, a Josip Radošević je ponovno izabran za predsjednika. Novi Upravni odbor s njim na čelu postavio si je zadatak decentralizacije Društva koje je više od stoljeća nakon svoga osnutka bilo centralizirano djelujući samo iz Zagreba bez područnih organizacija. Svoj zadatak brzo su počeli ostvarivati te je u veljači 1951. godine počelo osnivanje šumarskih klubova u većim sjedištima šumarstva i drvne industrije. Te godine osnovano je prvih 12 klubova, prednika današnjih ogranaka Hrvatskoga šumarskog društva. Zapravo današnji način djelovanja Društva preko 19 ogranaka možemo zahvaliti i šumaru Josipu Radoševiću koji je prije 65 godina shvatio važnost većeg uključivanja stručnjaka s terena u rad Društva. Nakon dvije godine na čelu Šumarskog društva jednu godinu se angažirao kao član Upravnog odbora i još jednu godinu kao član Suda časti.

Godine 1976., prilikom obilježavanja 130. godišnjice osnutka Društva i 100. godišnjice izlaska Šumarskog lista, njegovo stručno i društveno djelovanje nagradio je Savez inženjera i tehničara šumarstva i drvne industrije Hrvatske zlatnom medaljom i poveljom na kojoj je pisalo „Za primjerene zasluge u dugogodišnjoj društvenoj i stručnoj suradnji oko ostvarivanja ciljeva Saveza inženjera i tehničara Hrvatske, kao i za doprinos na uspješnom poslovanju i unaprjeđenju šumarstva i drvne industrije“, čime su ga u stvari i proglasili zaslužnim šumarom. Iako neki od predsjednika Hrvatskoga šumarskog društva imaju svoje spomen obilježje, Josip Radošević je zapravo prvi predsjednik kojemu spomen

ploču postavlja samo Hrvatsko šumarsko društvo te se stoga zahvaljujem delničkom ogranku na realizaciji ovoga obilježja.